

undersøge det Forhold nøjere, før der fældes en Dom.«

Professoren forstod Vinket og slog sine Øjne ned. Han svarede, at han ved første Lejlighed skulde sætte sig ind i Sagen, »der jo desværre synes ret alvorlig.«

»I det hele taget, Professor Bendix — De har sikkert gjort den samme Erfaring som jeg, at naar man begynder at rode op i en tvivlsom Affære, finder man altid en Præst paa Bunden af den. Skulde jeg bebrejde mig noget i mit politiske Liv, saa var det fremfor alt det, at jeg ikke paa et langt tidligere Tidspunkt har rejst den Kamp, jeg nu staar i.«

Han forklarede, hvorledes et afgørende Brydetag med Kirken før eller senere blev uundgaeligt i ethvert demokratisk styret Land. Mistænksomheden overfor Præsteskabet kunde derfor aldrig blive vaagen nok. Som man i Familjer, hvor der var en upaalidelig Kat i Huset, altid, naar der mærkedes en ilde Lugt i Stuen eller der var drukken af Fløden, straks spurgte: »Hvor er Mons?« Eller som hin franske Forhørsdommer ufravigeligt gjorde sig selv det Spørgsmaal: »Où est la femme?« Saadan skulde man overfor enhver Gemenhed i det offentlige Liv altid spørge: »Hvor er Præsten?«

I dette Øjeblik aabnedes Døren, og en Herre gled